

भास्करादृष्टशय्यानि नित्याग्निसलिलानि च ।
 सूर्यावलोकदीपानि लज्जाम्रा गेहानि भाजनं ॥ ८१ ॥
 यच्चोक्षा चन्दनं वीणा आदर्शो मधुसर्पिषी ।
 विषाज्यताम्रपाचाणि तद्गृहं न तवाश्रयः ॥ ८२ ॥
 यच्च कण्टकिनो वृक्षा यच्च निष्पाववल्लरी ।
 भार्या पुनर्भूर्वस्त्रीकस्तद्यच्च तव मन्दिरं ॥ ८३ ॥
 यस्मिन् गृहे नराः पञ्च स्त्रीचयं तावतीश्च गाः ।
 अन्धकारेन्धनाग्निश्च तद्गृहं वसतिस्तव ॥ ८४ ॥
 एकच्छागं दिवालेयं चिगवं पञ्चमाहिषं ।
 षडश्वं सप्तमातङ्गं गृहं यक्षाशु शोषय ॥ ८५ ॥
 कुहलदाचपिटकं तद्वत् स्थाल्यादिभाजनं ।
 यच्च तच्चैव क्षिप्तानि तव दद्युः प्रतिश्रयं ॥ ८६ ॥
 मुषलोदूखले स्त्रीणामास्या तद्वदुदुम्बरे ।
 अवस्कारे मन्त्रणश्च यच्चैतदुपकृतं तव ॥ ८७ ॥
 लङ्घ्यन्ते यच्च धान्यानि पक्वापक्वानि वेश्मनि ।
 तद्विष्ठास्त्राणि तच्च त्वं यथेष्टं चर दुःसह ॥ ८८ ॥
 स्थालीपिधाने यच्चाग्निर्दत्तो दर्वीफलेन वा ।
 गृहे तच्च हि रिष्टानामशेषाणां समाश्रयः ॥ ८९ ॥
 मानुषास्थि गृहे यच्च दिवाराचं मृतस्थितिः ।
 तच्च यच्च तवापासस्तथान्येषाञ्च रक्षसां ॥ ९० ॥
 अदत्त्वा भुञ्जते ये वै बन्धोः पिण्डं तद्योदकं ।
 सपिण्डान् सोदकांश्चैव तत्काले तान् नरान् भज ॥ ९१ ॥